

Skwer Jerzego Giedroycia

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Ujazdów

Atrybuty: Nazwy własne Nazwy osobowe Imiona i nazwiska

Rok utworzenia nazwy: 2006

Opis

Jerzy Giedroyc herbu Hippocentaurus (1906-2000) - publicysta, polityk, wydawca. Pochodził z Mińska, jednak młodość spędził w Warszawie, gdzie ukończył Gimnazjum im. Jana Zamoyskiego a następnie studiował na tutejszym Uniwersytecie prawo oraz historię. Już podczas studiów redagował tygodnik "Dzień Akademicki". Z czasem przekształcił go w "Bunt Młodych" a w 1937 w "Politykę". Przed wojną pracował w Ministerstwie Przemysłu i handlu, dlatego też po wkroczeniu wojsk niemieckich został wraz z innymi pracownikami ewakuowany do Rumunii. W tym kraju związał się z dyplomacją, będąc początkowo sekretarzem ambasadora RP a później szefem biura polskiego ambasady Chile. Ewakuowany do Turcji przedostał się do Palestyny i tam wstąpił w szeregi Brygady Karpackiej. Był uczestnikiem bitwy pod Tobrukiem, później został pracownikiem Biura Propagandy 2. Korpusu armii generała Władysława Andersa. Przez Londyn trafił do Rzymu, gdzie zastał go koniec wojny. Wiedząc, jaki ustrój zapanował w Polsce, wybrał emigrację. W 1946 roku założył Instytut Literacki, z którym po roku przeprowadził się do Maisons-Laffitte pod Paryżem. Z tym miejscem związał się do końca życia. Od 1947 roku wydawał tam miesięcznik "Kultura", na łamach którego swoje teksty drukowali najwybitniejsi polscy literaci sprzeciwiający się systemowi komunistycznemu. W serii "Biblioteka Kultury" opublikował ponad 500 tomów literatury, zaś w "Zeszytach Historycznych" - których edycję rozpoczął 15 lat później - liczne relacje, pamiętniki i rozprawy dotyczące najnowszej, niezafałszowanej historii Polski. Sam był znakomitym epistolografem, korespondował m.in. z Witoldem Gombrowiczem czy Konstantym Jeleńskim. Napisał "Autobiografię na cztery ręce".

Spoczywa:

Cmentarz w Le Mesnil-le-Roi.

Ciekawostki

Skwer położony u zbiegu Al. Ujazdowskich z ul. Belwederską.

Stan obecny:

Data nadania nazwy: 2006.10.23
